II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en hun opneming in het nationale ziektekostenverzekeringsstelsel (1)

COM(88) 231 def.

(Door de Commissie krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag bij de Raad ingediend op 21 april 1988)

(88/C 129/15)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement (2),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (3),

Overwegende dat vergunningen voor het in de handel brengen van farmaceutische specialiteiten, afgegeven ingevolge Richtlijn 65/65/EEG van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten (4), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/21/EEG (5), alleen mogen worden geweigerd wegens redenen in verband met de kwaliteit, veiligheid of therapeutische werking van de betrokken farmaceutische specialiteit;

Overwegende dat de Lid-Staten maatregelen van economische aard hebben genomen met betrekking tot het in de handel brengen van geneesmiddelen, ten einde de uitgaven in de sector volksgezondheid voor die produkten in de hand te houden; dat dergelijke maatregelen, vanwege het niet of onvoldoende functioneren van de concurrentie op de markt van geneesmiddelen, directe en indirecte controles van de geneesmiddelenprijzen inhouden, alsook beperkingen van het gamma produkten dat onder het nationale ziektekostenverzekeringsstelsel valt;

Overwegende dat de hoofddoelstelling van dergelijke maatregelen de bevordering van de volksgezondheid is, door de beschikbaarheid van voldoende geneesmiddelen tegen redelijke kosten te waarborgen; dat dergelijke maatregelen echter ook dienen te worden gericht op de bevordering van een efficiënte geneesmiddelenproduktie en de aanmoediging van het onderzoek naar en de ontwikkeling van nieuwe geneesmiddelen, waarvan de handhaving van een hoog volksgezondheidspeil binnen de Gemeenschap uiteindelijk afhankelijk is;

Overwegende dat dispariteiten tussen dergelijke maatregelen het intracommunautaire handelsverkeer in geneesmiddelen kunnen belemmeren of verstoren, en daardoor de werking van de gemeenschappelijke geneesmiddelenmarkt rechtstreeks kunnen beïnvloeden;

Overwegende dat deze richtlijn ten doel heeft een overzicht te krijgen van de nationale prijsstellingsregelingen, met name ten aanzien van de wijze waarop zij in individuele gevallen functioneren en alle criteria waarop zij zijn gebaseerd, en toegang tot die regelingen te verschaffen aan allen die op de geneesmiddelenmarkt van de Lid-Staten opereren; dat die gegevens openbaar moeten zijn;

Overwegende dat het, als eerste stap naar de opheffing van dispariteiten, dringend noodzakelijk is een reeks eisen vast te stellen, die beogen te waarborgen dat alle betrokkenen kunnen nagaan dat de nationale maatregelen geen kwantitatieve beperkingen van in- of uitvoer of maatregelen van gelijke werking vormen; dat deze eisen echter het beleid van de Lid-Staten die de prijsbepaling van geneesmiddelen voornamelijk laten afhangen van de vrije concurrentie, niet beïnvloeden; dat deze eisen ook het beleid van de Lid-Staten inzake prijsstelling en de vaststelling van sociale-zekerheidsstelsels ongemoeid laten, behoudens bij bepaalde procedures die noodzakelijk zijn ter wille van de doorzichtigheid in de zin van deze richtlijn;

Overwegende dat het grote verschil tussen de in de Gemeenschap geldende prijzen voor geneesmiddelen aanzienlijk zou kunnen worden verminderd door onderlinge aanpassing van de toegepaste BTW-tarieven en door het vrije verkeer van geneesmiddelen in de Gemeenschap;

(1) PB nr. C 17 van 23. 1. 1987, blz. 6.
(2) Wetgevingsresolutie van 9. 3. 1988.
(3) PB nr. C 319 van 30. 11. 1987.
(4) PB nr. 22 van 9. 2. 1965, blz. 369/65.
(5) PB nr. L 15 van 17. 1. 1987, blz. 36.

Overwegende dat de nadere harmonisatie van dergelijke maatregelen geleidelijk plaats dient te vinden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten zien erop toe dat alle nationale wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen ter controle van de prijzen van geneesmiddelen voor menselijk gebruik of ter beperking van het gamma geneesmiddelen dat wordt bestreken door hun nationale ziektekostenverzekeringsstelsels, voldoen aan deze richtlijn.

2. De in artikel 1, punt 2, van Richtlijn 65/65/EEG vervatte definitie van „geneesmiddel" geldt ook voor de toepassing van deze richtlijn.

3. Deze richtlijn behelst geen enkele bepaling op grond waarvan het geoorloofd zou zijn een farmaceutische specialiteit in de handel te brengen als daarvoor niet een vergunning als bedoeld in artikel 3 van Richtlijn 65/65/EEG is afgegeven.

Artikel 2

Indien het in de handel brengen van een geneesmiddel alleen is toegestaan nadat de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staat de prijs van het produkt hebben goedgekeurd, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat een besluit over de prijs die voor het betrokken geneesmiddel mag worden gevraagd, wordt genomen en aan de aanvrager wordt medegedeeld binnen 90 dagen na ontvangst van een aanvraag die, overeenkomstig de in de betrokken Lid-Staat gestelde eisen, door de houder van een vergunning voor het in de handel brengen is ingediend. De aanvrager verschaft de bevoegde autoriteiten de nodige inlichtingen. Indien de bij de aanvrage gevoegde inlichtingen niet toereikend zijn, wordt de termijn met nog eens 90 dagen verlengd en stellen de bevoegde autoriteiten de aanvrager ervan in kennis welke aanvullende gedetailleerde gegevens vereist zijn. Wanneer het bedoelde besluit binnen voornoemde termijn niet is genomen, mag de aanvrager het produkt tegen de voorgestelde prijs in de handel brengen.

2. Indien de bevoegde autoriteiten besluiten het in de handel brengen van het betrokken geneesmiddel tegen de door de aanvrager voorgestelde prijs niet toe te staan, dient dat besluit uitgaande van objectieve en controleerbare criteria te worden gemotiveerd. De aanvrager wordt bovendien in kennis gesteld van de rechtsmiddelen die hem op grond van de geldende wetgeving ter beschikking staan en van de daarvoor gestelde termijnen.

3. De bevoegde autoriteiten maken ten minste eenmaal per jaar in een passende publikatie een lijst bekend van de geneesmiddelen waarvan de prijs gedurende de betrokken periode is vastgesteld, te zamen met de prijzen die voor die produkten mogen worden gevraagd, en delen deze mede aan de Commissie.

Artikel 3

Onverminderd artikel 4 zijn, indien een verhoging van de prijs van een geneesmiddel alleen is toegestaan na voorafgaande goedkeuring door de bevoegde autoriteiten, de volgende bepalingen van toepassing:

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat een besluit over een aanvraag tot verhoging van de prijs van een geneesmiddel die overeenkomstig de in de betrokken Lid-Staat gestelde eisen door de houder van een vergunning voor het in de handel brengen is ingediend, wordt genomen en aan de aanvrager wordt medegedeeld binnen 90 dagen na ontvangst van de aanvraag. De aanvrager verschaft de bevoegde autoriteiten de nodige inlichtingen, met inbegrip van bijzonderheden over de factoren die sedert de laatste prijsstelling voor het geneesmiddel zijn opgetreden en die volgens hem de prijsverhoging rechtvaardigen. Indien de bij de aanvraag gevoegde inlichtingen niet toereikend zijn, wordt de termijn met nog eens 90 dagen verlengd en stellen de bevoegde autoriteiten de aanvrager ervan in kennis welke aanvullende gedetailleerde gegevens vereist zijn.

   Indien een uitzonderlijk groot aantal aanvragen is ontvangen, kan de termijn eenmaal met nogmaals 60 dagen worden verlengd. De aanvrager wordt van een dergelijke verlenging in kennis gesteld voordat de termijn is verstreken.

   Wanneer het bedoelde besluit binnen voornoemde termijnen niet is genomen, is de aanvrager gerechtigd de aangevraagde prijsverhoging ten volle toe te passen.

2. Indien de bevoegde autoriteiten besluiten de aangevraagde prijsverhoging in het geheel niet of slechts gedeeltelijk toe te staan, dient dat besluit, uitgaande van objectieve en controleerbare criteria, te worden gemotiveerd en wordt de aanvrager in kennis gesteld van de rechtsmiddelen die hem op grond van de geldende wetgeving ter beschikking staan en van de daarvoor gestelde termijnen.

3. De bevoegde autoriteiten maken ten minste eenmaal per jaar in een passende publikatie een lijst bekend van de geneesmiddelen waarvoor gedurende de betrokken periode prijsverhogingen zijn toegestaan, te zamen met de nieuwe prijs die voor die produkten mag worden gevraagd, en delen deze mede aan de Commissie.

Artikel 4

1. Indien de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat een prijsblokkering invoeren voor geneesmiddelen of bepaalde categorieën geneesmiddelen, controleren de Lid-Staten ten minste eenmaal per jaar of de macro-econo-

mische omstandigheden een ongewijzigde voortzetting van de prijsblokkering rechtvaardigen. Binnen 90 dagen na het begin van deze controle kondigen de bevoegde autoriteiten aan, welke prijsverhogingen of -verminderingen eventueel worden aangebracht.

2. In uitzonderingsgevallen kan de houder van een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel verzoeken om een afwijking van een prijsblokkering, indien dit door bijzondere redenen gerechtvaardigd wordt. De aanvraag dient naar behoren met redenen te zijn omkleed. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat een met redenen omkleed besluit over een dergelijk verzoek binnen 90 dagen na ontvangst van de aanvraag wordt genomen en aan de aanvrager medegedeeld. Indien de bij de aanvraag gevoegde inlichtingen niet toereikend zijn, word de termijn met nog eens 90 dagen verlengd en stellen de bevoegde autoriteiten de aanvrager ervan op de hoogte welke aanvullende gedetailleerde gegevens vereist zijn. Indien de afwijking wordt goedgekeurd, maken de bevoegde autoriteiten onverwijld de toegestane prijsverhoging bekend.

Indien een uitzonderlijk groot aantal aanvragen is ontvangen, kan de termijn eenmaal met nogmaals 60 dagen worden verlengd. De aanvrager wordt van een dergelijke verlenging in kennis gesteld voordat de oorspronkelijke termijn is verstreken.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat een stelsel invoert van rechtstreekse of indirecte controle op de winsten die worden gemaakt door hen die verantwoordelijk zijn voor het in de handel brengen van geneesmiddelen, maakt de betrokken Lid-Staat de volgende inlichtingen bekend in een passende publikatie en deelt ze aan de Commissie mede:

a) de methode of methoden die in de betrokken Lid-Staat wordt of worden gebruikt ter vaststelling van de winst: rendement over de verkoop en/of kapitaalrendement;

b) de bandbreedte voor de winststreefcijfers die op dat moment aan personen die verantwoordelijk zijn voor het in de handel brengen van geneesmiddelen in de betrokken Lid-Staat wordt toegestaan;

c) de criteria aan de hand waarvan winststreefcijfers voor personen die verantwoordelijk zijn voor het in de handel brengen van geneesmiddelen worden vastgesteld, te zamen met de criteria aan de hand waarvan deze personen wordt toegestaan hogere winstmarges te behalen dan de voor hen vastgestelde streefcijfers in de betrokken Lid-Staat;

d) het maximale winstpercentage dat een voor het in de handel brengen van geneesmiddelen verantwoordelijke persoon boven zijn streefcijfer is toegestaan in de betrokken Lid-Staat.

Deze inlichtingen worden eenmaal per jaar of telkens wanneer er zich ingrijpende veranderingen voordoen bijgewerkt.

Indien een Lid-Staat naast een stelsel van rechtstreekse of indirecte winstcontrole een stelsel van controle op de prijzen van bepaalde typen geneesmiddelen hanteert die zijn uitgesloten van de werkingssfeer van het stelsel van winstcontrole, zijn de artikelen 2, 3 en 4 in voorkomend geval van toepassing op die prijscontroles. De artikelen 2, 3 en 4 zijn echter niet van toepassing indien de normale werking van een stelsel van rechtstreekse of indirecte winstcontrole bij wijze van uitzondering ertoe leidt dat een prijs voor een individueel geneesmiddel wordt vastgesteld.

Artikel 6

Indien een geneesmiddel onder het nationale stelsel van ziektekostenverzekering valt, zijn de volgende bepalingen alleen van toepassing wanneer de bevoegde autoriteiten hebben besloten het betrokken geneesmiddel op te nemen op een lijst van geneesmiddelen die onder het nationale stelsel van ziektekostenverzekering vallen:

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat een besluit over een verzoek om opneming van een geneesmiddel op de lijst van door het nationale stelsel van ziektekostenverzekering gedekte geneesmiddelen, dat overeenkomstig de in de betrokken Lid-Staat gestelde eisen door de houder van een vergunning voor het in de handel brengen is ingediend, binnen 90 dagen na ontvangst wordt genomen en aan de aanvrager medegedeeld.

   Wanneer een aanvraag uit hoofde van dit artikel wordt ingediend voordat de bevoegde autoriteiten de voor het produkt toe te passen prijs ingevolge artikel 2 hebben goedgekeurd, of wanneer een besluit over de prijs van een geneesmiddel en een besluit over de opneming daarvan op de lijst van door het nationale stelsel van ziektekostenverzekering gedekte geneesmiddelen na één enkele administratieve procedure worden genomen, wordt de termijn met nog eens 90 dagen verlengd. De aanvrager verstrekt de bevoegde autoriteiten de nodige inlichtingen. Indien de bij de aanvraag gevoegde inlichtingen niet toereikend zijn, wordt de termijn opgeschort en stellen de bevoegde auroriteiten de aanvrager er onverwijld van in kennis welke aanvullende gedetailleerde gegevens vereist zijn.

   Indien een Lid-Staat niet toestaat dat een verzoek op grond van dit artikel wordt ingediend voordat de bevoegde autoriteiten de voor het produkt toe te passen prijs ingevolge artikel 2 hebben goedgekeurd, ziet de betrokken Lid-Staat erop toe dat de twee procedures samen niet meer dan 180 dagen vergen. Deze termijn kan overeenkomstig artikel 2 worden verlengd of overeenkomstig de vorige alinea worden opgeschort.

2. Een besluit een geneesmiddel niet op te nemen in de lijst van produkten die door het nationale stelsel van ziektekostenverzekering worden gedekt, wordt, uitgaande van objectieve en controleerbare criteria, gemotiveerd en bevat in voorkomend geval de adviezen of aanbevelingen van deskundigen waarop het is gebaseerd. Bovendien wordt de aanvrager in kennis gesteld van de rechtsmiddelen die hem op grond van de geldende wetgeving ter beschikking staan en van de daarvoor gestelde termijnen.

3. Vóór de in artikel 12, lid 1, vermelde datum maken de Lid-Staten in een passende publikatie de criteria bekend die door de bevoegde autoriteiten zullen wor-

den gehanteerd bij hun besluit geneesmiddelen al dan niet in de lijsten op te nemen, en delen zij deze mede aan de Commissie.

4. Binnen één jaar na de in artikel 12, lid 1, vermelde datum maken de Lid-Staten in een passende publikatie een volledige lijst bekend van de door hun stelsel van ziektekostenverzekering gedekte produkten en de door de nationale bevoegde autoriteiten vastgestelde prijzen daarvan, en delen zij deze mede aan de Commissie. Deze informatie wordt ten minste eenmaal per jaar bijgewerkt.

5. Elk besluit om een middel uit te sluiten van de lijst van door het nationale stelsel van ziektekostenverzekering gedekte geneesmiddelen dient, uitgaande van objectieve en controleerbare criteria, te worden gemotiveerd. Een dergelijk besluit, met inbegrip, in voorkomend geval, van de aanbevelingen of adviezen van deskundigen waarop het is gebaseerd, wordt aan de betrokken verantwoordelijke medegedeeld, die in kennis wordt gesteld van de rechtsmiddelen die hem op grond van de geldende wetgeving ter beschikking staan en van de daarvoor gestelde termijnen.

6. Elk besluit om een categorie geneesmiddelen uit te sluiten van de lijst van door het nationale stelsel van ziektekostenverzekering gedekte geneesmiddelen dient, uitgaande van objectieve en controleerbare criteria, te worden gemotiveerd en wordt bekendgemaakt in een passende publikatie.

Artikel 7

Indien de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat gemachtigd zijn besluiten te nemen om bepaalde geneesmiddelen of categorieën geneesmiddelen uit te sluiten van het toepassingsgebied van het nationale stelsel van ziektekostenverzekering (negatieve lijsten), zijn de volgende bepalingen van toepassing:

1. Elk besluit om een categorie geneesmiddelen uit te sluiten van het toepassingsgebied van het nationale stelsel van ziektekostenverzekering, dient, uitgaande van objectieve en controleerbare criteria, te worden gemotiveerd en wordt bekendgemaakt in een passende publikatie.

2. Vóór de in artikel 12, lid 1, vermelde datum maken de Lid-Staten in een passende publikatie de criteria bekend die door de bevoegde autoriteiten moeten worden gehanteerd bij het besluit, een bepaald geneesmiddel al dan niet uit te sluiten van het toepassingsgebied van het nationale stelsel van ziektekostenverzekering, en delen zij deze mede aan de Commissie.

3. Elk besluit om een bepaald geneesmiddel uit te sluiten van het toepassingsgebied van het nationale stelsel van ziektekostenverzekering, dient, uitgaande van objectieve en controleerbare criteria, te worden gemotiveerd. Een dergelijk besluit, met inbegrip, in voorkomend geval, van de adviezen of aanbevelingen van deskundigen waarop het is gebaseerd, wordt aan de betrokken verantwoordelijke medegedeeld, die in kennis wordt gesteld van de rechtsmiddelen die hem op grond van de geldende wetgeving ter beschikking staan en van de daarvoor gestelde termijnen.

4. Binnen een jaar na de in artikel 12, lid 1, vermelde datum maken de bevoegde autoriteiten in een passende publikatie een lijst bekend van de geneesmiddelen die van het toepassingsgebied van hun stelsel van ziektekostenverzekering zijn uitgesloten, en delen zij deze mede aan de Commissie. Deze informatie wordt ten minste halfjaarlijks bijgewerkt.

Artikel 8

1. Vóór de in artikel 12, lid 1, vermelde datum stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van alle criteria voor de indeling van geneesmiddelen naar therapeutische werking, die door de bevoegde autoriteiten worden gehanteerd voor de doeleinden van het nationale stelsel van sociale zekerheid.

2. Vóór de in artikel 12, lid 1, vermelde datum delen de Lid-Staten de Commissie de criteria mede welke door de bevoegde autoriteiten voor de doeleinden van het nationale stelsel van sociale zekerheid worden gehanteerd om de juistheid en doorzichtigheid na te gaan van de prijzen voor overdrachten binnen een groep ondernemingen van actieve bestanddelen of van halffabrikaten welke voor de vervaardiging van geneesmiddelen worden gebruikt of van eindprodukten.

Artikel 9

1. In het licht van de opgedane ervaring dient de Commissie, uiterlijk twee jaar na de in artikel 12, lid 1, vermelde datum, bij de Raad een voorstel in met passende maatregelen ter afschaffing van eventuele resterende belemmeringen voor of distorsies van het vrije verkeer in farmaceutische specialiteiten, ten einde deze sector meer aan te passen aan de gebruikelijke voorwaarden van de interne markt.

2. De Raad neemt uiterlijk een jaar na indiening van het voorstel van de Commissie een besluit.

Artikel 10

1. Bij de Commissie wordt hierbij een comité ingesteld, genaamd Raadgevend Comité voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 88/.../EEG en de ontwikkeling van een Europees geneesmiddelenbeleid, hierna te noemen „het Comité".

2. Het Comité heeft tot taak:

— elk vraagstuk met betrekking tot de toepassing van deze richtlijn, dat door de Commissie of op verzoek van een Lid-Staat aan de orde wordt gesteld, te behandelen;

— een Europees geneesmiddelenbeleid te ontwikkelen, dat aan de bijzondere eisen in de sector gezondheidszorg voldoet en voor het overige in overeenstemming is met de gebruikelijke regels voor de interne markt.

3. Het Comité bestaat uit een vertegenwoordiger van elke Lid-Staat. Elke vertegenwoordiger heeft één vervanger, die het recht heeft deel te nemen aan de vergaderingen van het Comité.

4. Het Comité wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

5. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 11

1. Ten einde de concurrentieverhoudingen in de farmaceutische sector te verbeteren en een doordachter gebruik van geneesmiddelen in de Gemeenschap te bevorderen, richt de Commissie een databank op.

2. De databank bevat in beginsel voor elk geneesmiddel dat binnen de Gemeenschap in de handel mag worden gebracht:

a) een samenvatting van de eigenschappen van het produkt zoals vermeld in de artikelen 4 bis en 4 ter van Richtlijn 65/65/EEG;

b) de prijs „af fabriek" en de verbruikersprijs;

c) een raming van de prijs van de gebruikelijke dagelijkse dosis;

d) de voorwaarden voor verstrekking aan de patiënt (zelfmedicatie, uitsluitend op doktersvoorschrift, alleen voor ziekenhuizen).

3. De Lid-Staten, de fabrikanten en de importeurs helpen de Commissie bij de samenstelling van de databank, die voor hen toegankelijk is.

4. Vóór 31 december 1992 publiceert de Commissie een lijst van de in de Gemeenschap toegestane geneesmiddelen waarop ook de in lid 2 bedoelde gegevens zijn vermeld.

Artikel 12

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1989 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Vóór de in lid 1 genoemde datum delen de Lid-Staten de Commissie de tekst mede van alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in verband met de prijsstelling voor geneesmiddelen, de winstmarges van producenten van geneesmiddelen en de dekking van geneesmiddelen door het nationale stelsel van ziektekostenverzekering. Wijzigingen van deze wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen worden onverwijld medegedeeld aan de Commissie.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1883/78 betreffende de algemene regels voor de financiering van de interventies door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie

COM(88) 195 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 27 april 1988)

(88/C 129/16)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3183/87 (2), inzonderheid op artikel 3, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1883/78 van de Raad (3), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 801/87 (4), onder meer de grondregels zijn vastgesteld voor de financiering van interventiemaatregelen in de vorm van openbare opslag;

Overwegende dat de in de artikelen 7 en 8 van Verordening (EEG) nr. 1883/78 vermelde voorschriften met betrekking tot de afschrijving op de voorraden moeten worden aangepast aan de nieuwe beleidslijnen inzake de financiering van de landbouwuitgaven die in de conclusies van de Raad van 11 en 12 februari 1988 zijn vervat;

Overwegende dat met ingang van het begrotingsjaar 1989 op de produkten die worden aangekocht, in de regel onmiddellijk bij aankoop daarvan een afschrijving zou moeten worden toegepast;

Overwegende dat in de periode van 1989 tot en met 1992 buitengewone afschrijvingen zullen worden verricht naar gelang van de daartoe op de respectieve begrotingen van de Gemeenschap uitgetrokken middelen;

Overwegende dat de geldigheidsduur van de bij Verordening (EEG) nr. 1334/86 van de Raad (5) tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1883/78 ingevoerde bepalingen waarbij de Commissie wordt gemachtigd de uniforme rentevoet en de uniforme forfaitaire bedragen die

(1) PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.
(2) PB nr. L 304 van 27. 10. 1987, blz. 1.
(3) PB nr. L 216 van 5. 8. 1978, blz. 1.
(4) PB nr. L 79 van 21. 3. 1987, blz. 14.
(5) PB nr. L 119 van 8. 5. 1986, blz. 18.